

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(Україна)

Варненський вільний університет Чорноризця Храбра (Болгарія)
Гентський університет (Бельгія)

Сучавський університет ім. Стефана чел Маре (Румунія)

Міжнародний науково-освітній та навчальний центр (Естонія)

Київський національний університет імені Тараса Шевченка (Україна)

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (Україна)

Київський національний університет будівництва і архітектури (Україна)

Сумський державний університет (Україна)

Сумський національний аграрний університет (Україна)

Національний університет «Запорізька політехніка» (Україна)

Державна установа

«Інститут економіки та прогнозування НАН України» (Україна)

Державна установа

«Інститут демографії та проблем якості життя НАН України» (Україна)

Державна податкова інспекція у м. Полтава Головного управління Державної
податкової служби у Полтавській області (Україна)

Полтавське територіальне відділення Всеукраїнської професійної громадської
організації «Спілка аудиторів України» (Україна)

Торгово-промислова палата України (Україна)

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА

ЗБІРНИК

II Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції
«СТАЛИЙ РОЗВИТОК: ВИКЛИКИ ТА ЗАГРОЗИ В
УМОВАХ СУЧАСНИХ РЕАЛІЙ»

With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

06 червня 2024 року

ПОЛТАВА

обсяг їх переробки та повторного використання на основі інноваційних технологій та виробництв [2]. Зокрема, для України, де проблема утворення доходів є дуже гострою, адже вони не тільки забруднюють території, знищують біорізноманіття, але і призводять до нерационального використання корисних копалин та ресурсів. Тоді, як у 2022 році глобальний світовий ринок відходів оцінювався в 1,3 трлн дол. За прогнозами, до 2030 року він демонструватиме щорічне зростання на 5,4% і таким чином вийде на рівень 1,96 трлн дол. Отже, цей ринок буде дуже привабливим для інвестицій у майбутньому. І це необхідно враховувати під час впорядкування правил поводження зі сміттям [1].

Тому в сучасних умовах потрібно враховувати, що сміття є одним із економічних ресурсів, який має потенціал для різних галузей економіки. Так, залишки їжі, папір, скло, пластик, вироби з металу та дерева, дрібне будівельне сміття і таке інше мають великий енергетичний потенціал у вигляді тепла, електроенергії, альтернативних видів палива, наприклад, біогазу. Зокрема, це і збір метану зі звалищ, і термічна обробка відходів на сміттєспалювальних заводах, і переробка, і виробництво палива з відходів.

Таким чином, переробка та утилізація сміття дозволить не тільки вирішити хоча б частково проблему відповідального споживання та виробництва, але і відкріє потенційні можливості для ринку енергетики України та сприятиме підвищенню рівню енергетичної безпеки.

Список використаних джерел

1. Як організувати виробництво енергії з відходів? URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2023/10/4/705056/>
2. Цілі сталого розвитку України. URL: <https://sdg.ukrstat.gov.ua/uk/12/>

УДК 330.322

Марченко О.В., к.е.н., доцент; Туник Д.Б., студентка
*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрі Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

СУЧАСНИЙ СТАН ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УКРАЇНІ

Сучасний стан інвестиційної діяльності підприємств в Україні є складним в контексті постійних змін у політичному, економічному та соціальному середовищі країни, а також тривалістю повномасштабної війни. Наша країна пройшла значний шлях у розвитку своєї інвестиційної інфраструктури, однак існують виклики, які потребують уваги та вирішення для подальшого стимулювання інвестиційної активності підприємств.

Один із важливих аспектів є політична стабільність та прозорість управління, що впливає на довіру інвесторів до українського ринку. Останні роки до початку повномасштабної війни були позначені певними покращеннями у цій сфері, але війна породила високий рівень невизначеності та нових ризиків. Для інвесторів важливо мати гарантії щодо захисту їх прав та інтересів у разі вкладення коштів в українські підприємства.

Економічна ситуація в країні також має значний вплив на інвестиційну активність. Україна має проблеми з бюджетним дефіцитом, високим рівнем корупції та нестабільністю валютного курсу впливають на рішення інвесторів. Проте, уряд веде політику стимулювання інвестицій, шляхом впровадження реформ у сфері оподаткування, спрощення ведення бізнесу та покращення умов для інвестування.

Крім того, важливим фактором є розвиток інфраструктури та ключових галузей економіки. Україна має значний потенціал у сільському господарстві, виробництві енергії з альтернативних джерел, інформаційних технологіях та інших секторах. Інвестори можуть знаходити привабливі можливості для вкладень в ці галузі, що сприятиме не лише розвитку підприємств, але й усього економічного середовища країни.

В умовах хронічного дефіциту власних фінансових ресурсів вітчизняних підприємств та високого рівня ризику важливого значення має державна фінансова підтримка. У межах цього було запущено державну фінансову програму «5-7-9», яка надає підприємствам доступ до кредитних коштів на пільгових умовах. Завдяки цьому підприємства отримують «дешеві» кошти, які можна інвестувати у розвиток власного бізнесу, реорганізації бізнес-процесів, оновлення матеріально-технічної бази тощо. Зокрема, від початку повномасштабної війни укладено 80070 договорів у рамках програми «5-7-9», а загальна сума кредитування українського бізнесу за даною програмою склала 272,2 млрд. грн [1].

За даними Мінекономіки, найчастіше кредитуються за програмою «5-7-9%» підприємства, що працюють у сфері [2]:

- сільського господарства (53%);
- торгівлі та виробництва (24%);
- промислового перероблення (14%).

Крім того, вітчизняні підприємства в умовах воєнного стану мають змогу брати участь в різноманітних міжнародних грантових програмах, що дозволяє отримати фінансові ресурси від міжнародних організацій та спрямувати їх на автоматизацію бізнесу, його розширення, диджиталізацію, модернізації виробничої бази тощо. Зокрема, міжнародні фінансові програми для українських підприємств започатковані такими авторитетними організаціями як: Європейський Банк Реконструкції і Розвитку (ЄБРР), Європейський Інвестиційний Банк (ЄІБ), Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР), Європейський Інвестиційний Фонд (ЄІФ) та Європейський Союз (ЄС), Western NIS Enterprise Fund [3].

В цілому існує велика потреба в інвестиційній діяльності більшості українських підприємств. Це обумовлено тим, що більша частина з них має застарілу матеріально-технічну базу, яка не оновлювалася роками. Головною перешкодою для цього є брак власних фінансових ресурсів. Тому заходи до запуску програм спільного інвестування, отримання «дешевих» кредитів, участь в міжнародних грантових програмах є важливими для залучення на підприємства зовнішніх інвестицій. Україна в умовах дефіциту фінансових коштів потребує залучення інвестицій підприємствами, що дозволить збільшувати робочі місця, впроваджувати ресурсозберігаючі технології, нарощувати обсяги виробництва тощо. Усе це позитивно впливатиме на національну економіку країни, тому важливо створювати належні умови для здійснення підприємствами інвестиційної діяльності. Підприємствам доцільно шукати й власні фінансові резерви, зокрема через амортизаційні відрахування, щорічного відрахування з розміру чистого прибутку, які можна реінвестувати в розвиток матеріально-технічної бази тощо.

Таким чином, стан інвестиційної діяльності вітчизняних підприємств характеризується низкою проблем та викликів. Через повномасштабну війну в Україні низка підприємств збанкрутувала, «заморозила» інвестиційні програми та відчуває хронічний дефіцит фінансових ресурсів. З позитивного слід зазначити відкриття доступу до участі в міжнародних фінансових грантових програмах, а також запуск державної програми доступних кредитів «5-7-9». Водночас такі заходи не дозволили глобально вплинути на загальний стан інвестиційної діяльності, який перебуває на низькому рівні. До ключових чинників, які стримують інвестиційну діяльність підприємств в Україні відносяться наступні: війна в Україні та пов'язані з нею загрози й ризики, високий рівень корупції, недосконала судова система, яка не дозволяє захистити права інвесторів, високі податки та збори, несприятливий інвестиційний клімат у країні, перешкоди з боку регуляторних органів, хронічний дефіцит власних фінансових ресурсів на більшості вітчизняних підприємствах, не прогнозованість розвитку ситуації в Україні, нерозвиненість альтернативних джерел фінансування інвестиційної діяльності тощо.

Список використаних джерел

1. Різник Д. Інвестиційна діяльність в Україні після повномасштабного вторгнення в Україну. *Економіка та суспільство*. 2023. № 48. <https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/view/2244>

2. Є-стійкість для малого та середнього бізнесу. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2023/04/11/698999/>
3. Огляд міжнародних програм фінансування для МСП <https://business.dii.gov.ua/knowledge/programi-finansuvanna/oglad-miznarodnih-program-finansuvanna-dla-msp>

УДК 330

Лубенець В.В., студентка
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

Цифрова трансформація передбачає оцифрування бізнес-процесів та впровадження інформаційних та комунікаційних технологій для реалізації значних змін в організаціях зміни операційних процедур, сприяння інноваціям та збільшення доданої вартості в організаціях. Зокрема мова йде про хмарні обчислення, аналітику даних, штучний інтелект (AI), Інтернет речей (IoT), робототехніку та автоматизацію процесів тощо.

Кожна організації є унікальною з точки зору її менеджменту та має власні характеристики, які пов'язані з її:

- (1) метою або місією, що слугують основою для її діяльності;
- (2) організаційною структурою, яка забезпечує чітку діяльність організації у цілому з урахуванням специфіки господарської діяльності та функціонального розподілу обов'язків між підрозділами та персоналом;
- (3) специфікою бізнес-процесів, які виконуються для досягнення цілей розвитку та передбачають прийняття рішень, планування, виконання завдань, контроль та оцінку;
- (4) ресурсним забезпеченням (людські, фінансові, техніко-технологічні (інструменти та системи) та матеріали (продукти або сировина).

Управління цими ресурсами є важливою частиною функціонування організації, оскільки воно дозволяє оптимізувати використання ресурсів і досягати поставлених цілей.

У контексті цифрової трансформації організації також повинні адаптуватися до нових технологічних розробок і використовувати їх для покращення своєї продуктивності та конкурентоспроможності. Цифрова трансформація може допомогти організаціям бути більш інноваційними, гнучкими та реагувати на зміни ринків і потреб клієнтів, даних, необхідність розвитку цифрових компетенцій серед персоналу та впровадження ефективних стратегій управління змінами [1-3].

Важливим є можливість в реальному часі здійснювати моніторинг та аналізувати наявні ресурси, що дозволяє приймати обґрунтовані стратегічні та оперативні рішення. Програмне забезпечення для управління ресурсами також сприяє підвищенню ефективності використання ресурсів, зменшенню витрат, покращенню комунікації між підрозділами та оптимізації бізнес-процесів [4].

Адаптація організації до змін є ключовим аспектом успішного управління ресурсами, де роль інформаційних технологій забезпечує прискорення її реагування на зміни.

Список використаних джерел

1. Chofreh, Abdoulmohammad Gholamzadeh, et al. "Development of guidelines for the implementation of sustainable enterprise resource planning systems." *Journal of Cleaner Production* 244 (2020): 118655.
2. Nikolaievskiy, O. (2022). Бізнес-інформаційні технології як головний аспект конкурентної переваги сучасного бізнесу. *COMPUTER-INTEGRATED TECHNOLOGIES: EDUCATION, SCIENCE, PRODUCTION*, (49), 54-62